

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Nadejda Stănescu împotriva lui Gheorghe Stănescu
(încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori)

împotriva deciziei din 26 iunie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat

(dosarul nr: 2ra-807/25
Nr. PIGD 2-24126183-01-2ra-26112025)

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Cimișlia, sediul Central (jud. O. Gîscă)
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat (jud. A. Mironov, C. Colev, V. Hudoba)

21 ianuarie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Alexandru Găină, în interesele lui Gheorghe Stănescu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 noiembrie 2024, avocatul Paulina Procopi, în interesele Nadejdei Stănescu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Stănescu prin care a solicitat încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori *****, *****, *****, în sumă bănească fixă a câte 3 000 lei, pentru fiecare, începând cu data depunerii acțiunii în instanța de judecată și până la atingerea majoratului.

2. Reclamanta a indicat că, a fost căsătorită cu pârâtul Gheorghe Stănescu, căsătoria fiind înregistrată la 2 septembrie 2006 la Primăria satului Selemet, raionul Cimișlia, sub nr. 12. Din căsătorie au trei copii minori: *****, *****, și *****, care se află la întreținerea reclamantei. Din anul 2022, relațiile de familie au încetat, pârâtul nu menține legătura cu copiii și nu se interesează de situația acestora. Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 5 mai 2024 a fost desfăcută căsătoria și stabilit domiciliul copiilor minori *****, *****, ***** cu mama. Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 23 ianuarie 2015, pârâtul a fost obligat la plata pensiei de întreținere, obligație executată doar timp de un an, ulterior procedura de executare fiind încetată ca urmare a împăcării părților. În anul 2018, pârâtul a plecat la muncă în Italia, unde a oferit sprijin material copiilor timp de aproximativ patru ani. În prezent, între părți nu există un acord privind plata pensiei de întreținere, iar din anul 2022 pârâtul nu își îndeplinește corespunzător obligațiile părintești, trimițând ocazional sume ne semnificative. Deși reclamanta cunoaște că pârâtul obține venituri lunare de aproximativ 2 000 euro, inclusiv din activități neoficiale, nu deține dovezi documentare în acest sens. Având în vedere că veniturile și locul de muncă ale pârâtului nu sunt cunoscute, iar stabilirea pensiei sub formă de cotă din venituri este imposibilă, sunt incidente prevederile art. 76 din Codul familiei, motiv pentru care se solicită stabilirea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, în cuantum de 3 000 lei lunar pentru fiecare copil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

3. Prin [hotărârea din 4 decembrie 2024 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central](#), acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Stănescu Gheorghe, în beneficiul Nadejdei Stănescu, pensia de întreținere pentru copilul minor *****, în mărime fixă de câte 3 000 lei lunar, pensia de întreținere pentru copilul minor *****, în mărime fixă de câte 3 000 lei lunar, pensia de întreținere pentru copilul minor

*****, în mărime fixă de câte 3 000 lei lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată – 06 noiembrie 2024, până la atingerea majoratului de către copiii minori. S-a menționat că hotărârea în partea dispunerii încasării pensiei de întreținere a copiilor minori urmează a fi executată imediat, la expirarea termenului de 15 zile din data pronunțării. S-a încasat de la Stănescu Gheorghe, în beneficiul Nadejdei Stănescu, cheltuielile de judecată suportate în prezentul proces sub forma cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 2 000 lei și suma de 1 085,40 lei achitată cu titlu de cheltuieli de executare, iar în total suma de 3 085,40 lei. În rest, s-a respins pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, ca neîntemeiată. S-a încasat de la Stănescu Gheorghe, la bugetul de stat, cheltuielile de judecată pentru plata taxei de stat de care a fost scutită reclamanta în temeiul legii, în mărime de 3 789,97 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

4. La 4 decembrie 2024, avocatul Alexandru Găină, în interesele lui Gheorghe Stănescu a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 4 decembrie 2024.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

5. Prin [decizia din 26 iunie 2025, Curtea de Apel Sud, sediul Comrat](#) a respins apelul declarat de avocatul Alexandru Găină, în interesele lui Gheorghe Stănescu și a menținut hotărârea din 4 decembrie 2024.

6. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, concluzia instanței de fond este una corectă, și a constatat că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

7. Subsecvent, instanța de apel a respins ca fiind nefondate alegațiile apelantului precum că „instanța de fond urma să calculeze pensia de întreținere a copiilor în mărime de ½ din valoarea minimumului de existență, stabilit de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova pentru limita de vârstă și locul de trai al minorului, începând cu data depunerii acțiunii în judecată și până la data împlinirii de către copil a vârstei majoratului, ceea ce la data adoptării hotărârii constituia 1511 lei (1/2 din 3022 lei)”, din motiv că minimumul de existență nu este un model aplicabil, or acesta este doar un reper sub al cărui minim nu poate fi stabilită pensia de întreținere.

8. Curtea de apel a făcut trimitere la prevederile art.74 alin. (1), (2), (3), art.97 din Codul familiei, art. 3 alin.(1), (2), art. 18 alin.(1), (2), art. 27 alin. (1), (2) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, și a notat că, interesul

superior al copilului face parte din principiile privind garantarea, respectarea și promovarea drepturilor copilului, principii care se regăsesc atât în reglementările interne, cât și în cele internaționale.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

9. La 11 noiembrie 2025, avocatul Alexandru Găină, în interesele lui Gheorghe Stănescu, a depus o cerere de recurs împotriva deciziei din 26 iunie 2025, iar la 19 noiembrie 2025 a depus un recurs suplimentar, solicitând casarea parțială a hotărârii Judecătorei Cimișlia din 4 decembrie 2024 și a deciziei Curții de Apel Sud din 26 iunie 2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încasată de la Gheorghe Stănescu, în beneficiul Nadejdei Stănescu, pensia de întreținere a copiilor minori conform datelor Biroului Național de Statistică, indicate la rubrica „minimul de existență pe categorii de populație, ani medii și semestre”, pentru copii în vârstă de la 7–17 ani care locuiesc la sate, și anume:

- 1 511 lei, ceea ce constituie $\frac{1}{2}$ din suma de 3 022 lei, conform datelor Biroului Național de Statistică, de la depunerea acțiunii până la ***** – data împlinirii de către copilul ***** a vârstei majoratului;

- 1 511 lei, ceea ce constituie $\frac{1}{2}$ din suma de 3 022 lei, conform datelor Biroului Național de Statistică, de la depunerea acțiunii până la ***** – data împlinirii de către copilul ***** a vârstei majoratului;

- 1 511 lei, ceea ce constituie $\frac{1}{2}$ din suma de 3 022 lei, conform datelor Biroului Național de Statistică, de la depunerea acțiunii până la ***** – data împlinirii de către copilul ***** a vârstei majoratului.

10. În motivarea recursului, a indicat că instanțele inferioare au ignorat faptul că Gheorghe Stănescu nu muncește oficial de mai mult timp, având venituri periodice și nestabile. Nu au fost prezentate probe de către reclamantă care să demonstreze starea materială a pârâtului. Din aceste considerente, modul și mărimea de încasare a pensiei de întreținere urmează a fi calculate în cuantum de $\frac{1}{2}$ din valoarea minimumului de existență, stabilit de Biroul Național de Statistică.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

12. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

13. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

14. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

15. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

16. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Sud, sediul Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 26 iunie 2025 (f.d. 103).

17. Decizia integrală a Curții de Apel Sud, sediul Comrat a fost expediată participanților la proces la 25 septembrie 2025 (f.d. 112). Deși la dosar este anexată dovada de expediere a deciziei, nu este prezent avizul de recepție care să confirme recepționarea de către recurent. Prin urmare, recursul declarat la 11 noiembrie

2025 se consideră depus cu respectarea termenului stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

18. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

19. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

20. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

21. Pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

22. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

23. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

24. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Sud, sediul Comrat, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor de fapt dovedite prin probatoriul administrat.

25. Recurentul a formulat obiecții față de quantumul pensiei pentru întreținere, considerând că în lipsa unor probe privind veniturile oficiale, pensia de întreținere urmează a fi determinată reieșind din minimul de existență stabilit de Biroul Național de Statistică. Asemenea susțineri nu relevă o pretinsă aplicare eronată a normelor de drept material sau procedural, ci expun exclusiv un mod subiectiv de apreciere a situației de fapt și a probatoriului administrat.

26. În jurisprudența sa (*decizia nr. 2rac-32/23, §48, decizia nr. 2ra-489/23, §51, decizia nr. 2ra-188/25, §48, decizia nr. 2ra-1258/23, §40-43*), Curtea Supremă de Justiție a tranșat deja faptul că lacunele în probatoriu nu pot fi înlocuite cu presupuneri referitoare la conținutul și întinderea drepturilor și obligațiilor într-un raport juridic. Astfel, hotărârea judecătorească nu poate fi întemeiată pe simple presupuneri ci doar pe probe.

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a efectuat o verificare completă a raportului juridic dedus judecății, a identificat corect natura obligațiilor ce revin părinților. Concluziile instanței de apel au fost rezultate din cercetarea multiaspectuală a probelor și având în vedere interesul superior al copiilor.

28. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocatul Alexandru Găină, în interesele lui Gheorghe Stănescu ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

29. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Alexandru Găină, în interesele lui Gheorghe Stănescu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat